

Accent Graphics
Publishing & Communications

Accent Graphics Communications & Publishing, Hamilton, Canada

 PREMIER
Publishing

Premier Publishing s.r.o.

Центр научных исследований «Solution»

6th International conference

Science and society

3rd August 2018

Hamilton, Canada
2018

The 6th International conference “Science and society” (August 3, 2018) Accent Graphics Communications & Publishing, Hamilton, Canada. 2018. 250 p.

ISBN 978-1-77192-360-6

The recommended citation for this publication is:

Busch P. (Ed.) (2018). Humanitarian approaches to the Periodic Law // Science and society. Proceedings of the 6th International conference. Accent Graphics Communications & Publishing. Hamilton, Canada. 2018. Pp. 12–17

Editor	Lucas Koenig, Austria	Morozova Natalay Ivanovna, Russia
Editorial board	Abdulkasimov Ali, Uzbekistan	Moskvin Victor Anatolevich, Russia
	Adieva Aynura Abduzhalalovna, Kyrgyzstan	Nagiyev Polad Yusif, Azerbaijan
	Arabaev Cholponkul Isaevich, Kyrgyzstan	Naletova Natalia Yurevna, Russia
	Zagir V. Atayev, Russia	Novikov Alexei, Russia
	Akhmedova Raziyat Abdullayevna	Salaev Sanatbek Komiljanovich, Uzbekistan
	Balabiev Kairat Rahimovich, Kazakhstan	Shadiev Rizamat Davranovich, Uzbekistan
	Barlybaeva Saule Hatiyatovna, Kazakhstan	Shhahutova Zarema Zorievna, Russia
	Bestugin Alexander Roaldovich, Russia	Soltanova Nazilya Bagir, Azerbaijan
	Boselin S.R. Prabhu, India	Spasennikov Boris Aristarkhovich, Russia
	Bondarenko Natalia Grigorievna, Russia	Spasennikov Boris Aristarkhovich, Russia
	Bogolib Tatiana Maksimovna, Ukraine	Suleymanov Suleyman Fayzullaevich, Uzbekistan
	Bulatbaeva Aygul Abdimazhitovna, Kazakhstan	Suleymanova Rima, Russia
	Chiladze George Bidzinovich, Georgia	Tereschenko-Kaidan Liliya Vladimirovna, Ukraine
	Dalibor M. Elezović, Serbia	Tsersvadze Mzia Giglaevna, Georgia
	Gurov Valeriy Nikolaevich, Russia	Vijaykumar Muley, India
	Hajiyev Mahammad Shahbaz oglu, Azerbaijan	Yurova Kseniya Igorevna, Russia
	Ibragimova Liliya Ahmatyanovna, Russia	Zhaplova Tatiana Mikhaylovna, Russia
	Blahun Ivan Semenovich, Ukraine	Zhdanovich Alexey Igorevich, Ukraine
	Ivannikov Ivan Andreevich, Russia	Proofreading Andrey Simakov
	Jansarayeva Rima, Kazakhstan	Cover design Andreas Vogel
	Khubaev Georgy Nikolaevich	Contacts Premier Publishing s.r.o.
	Khurtsidze Tamila Shalvovna, Georgia	Praha 8 – Karlín,
	Khoutyz Zaur, Russia	Lyčkovo nám. 508/7, PSČ 18600
	Khoutyz Irina, Russia	1807-150 Charlton st.East,
	Korzh Marina Vladimirovna, Russia	Hamilton, Ontario, L8N 3×3 Canada
	Kocherbaeva Aynura Anatolevna, Kyrgyzstan	
	Kushaliyev Kaiser Zhalitovich, Kazakhstan	
	Lekerova Gulsim, Kazakhstan	
	Melnichuk Marina Vladimirovna, Russia	
	Meymanov Bakyt Kattoevich, Kyrgyzstan	
	Moldabek Kulakhmet, Kazakhstan	

Material disclaimer

The opinions expressed in the conference proceedings do not necessarily reflect those of the Premier Publishing s.r.o. or Accent Graphics Communications & Publishing, the editor, the editorial board, or the organization to which the authors are affiliated.

The Premier Publishing s.r.o. or Accent Graphics Communications & Publishing is not responsible for the stylistic content of the article. The responsibility for the stylistic content lies on an author of an article.

Included to the open access repositories:

eLIBRARY.RU

© Premier Publishing s.r.o.

© Accent Graphics Communications & Publishing

© Центр научных исследований «Solution»

All rights reserved; no part of this publication may be reproduced, stored in a retrieval system, or transmitted in any form or by any means, electronic, mechanical, photocopying, recording, or otherwise, without prior written permission of the Publisher.

Typeset in Berling by Ziegler Buchdruckerei, Linz, Austria.

Printed by Premier Publishing s.r.o., Vienna, Austria on acid-free paper

Table of Contents

1.	ЛАНТУХ І.В. ПСИХОЛОГІЧНІ ДЕТЕРМІНАНТИ ОСОБИСТІСНИХ ДЕФОРМАЦІЙ ПІДПРИЄМЦІВ.	6
2.	СМОЛЬНИЦЬКА О. О. СПІЛЬНІ ЗАСАДИ РАННЬОЇ ЛІРИКИ МАКСИМА РИЛЬСЬКОГО, АННИ АХМАТОВОЇ ТА ВОЛОДИМИРА ШИЛЕЙКА: КОНТЕКСТУАЛЬНИЙ АНАЛІЗ.	11
3.	ГЛАДУХ Є.В., СЕГІ АНАН М., НІКОЛАЙЧУК Н.О. ОБҐРУНТУВАННЯ ВИБОРУ ЕКСТРАГЕНТУ ПРИ ОТРИМАННІ ЕКСТРАКТУ З ARCTIUM LAPPA L.	24
4.	ШАРАН О. ОФІЦІЙНА ПОЗИЦІЯ ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ ЩОДО ПРОЯВІВ СЕПАРАТИЗМУ У ЙОГО ДЕРЖАВАХ-ЧЛЕНАХ.	30
5.	МАРТИНЮК Т.В., ТИХОНОВ О.І., ЯРНИХ Т.Г., ШПИЧАК О.С. ВИБІР ДОПОМІЖНИХ РЕЧОВИН ДЛЯ СТАБІЛІЗАЦІЇ РОЗЧИНУ ОЧНИХ КРАПЕЛЬ «ПРОПОЛІС» ТА РОЗРАХУНОК ЇХ ОСМОЛЯРНОСТІ.	34
6.	RASTVOROVA M., RASTVOROV I., RASTVOROV O. FORMATION OF MOTIVATION FOR PROFESSIONAL ACTIVITY OF MEDICAL COLLEGE STUDENTS IN THE FRAMEWORK OF STUDY PROCESS.	44
7.	ДОБРОВОЛЬСЬКА О.В. КРАУДФАНДИНГ ЯК СУЧАСНЕ АЛЬТЕРНАТИВНЕ ДЖЕРЕЛО ФІНАНСОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ.	53
8.	ШОЛОХ М.В. МОДЕЛІ І КРИТЕРІЇ ОПТИМІЗАЦІЇ ЯКІСНИХ ПОКАЗНИКІВ ВИДОБУТКУ МАГНЕТИТОВИХ РОГОВИКІВ.	65
9.	КРИЖАНОВСЬКИЙ В. П., ПОТІЙ Д.О., САВІЦЬКИЙ М.М., АЗАРОВ А. А., ТАТАРКО С. В. ОСОБЕННОСТИ МОРФОФУНКЦИОНАЛЬНОГО СОСТОЯНИЯ СЕЛЕЗЕНКИ ПРИ ПЕРВИЧНО ХРОНИЧЕСКОМ ИММУННОМ И НЕИММУННОМ ВОСПАЛЕНИИ.	78
10.	РОЗУМНА В. Р. ОСОБЛИВОСТІ ВИКОРИСТАННЯ ІННОВАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ У ПРОЦЕСІ ФОРМУВАННЯ МОВНОГО ЕТИКЕТУ ПРИ ВИВЧЕННІ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ В ІНОЗЕМНИХ СЛУХАЧІВ.	86
11.	ЄВТУШЕНКО Д.О. СУЧАСНИЙ НА ПИТАННЯ ПРОФІЛАКТИКИ ТА МЕТОДИ ЛІКУВАННЯ ХВОРИХ НА СПАЙКОВУ ХВОРОБУ ОЧЕРЕВИНИ.	90
12.	АШИТОК Н. І. МЕТОДОЛОГІЧНІ ЗАСАДИ ОСВІТИ: ОСОБИСТІСНИЙ ПІДХІД.	98

13.	ГОРІШНЯ О.М., БОДНАР О.С. ЗМІНА ВЕКТОРУ УПРАВЛІННЯ ОСВІТНІМ ПРОЦЕСОМ В УМОВАХ МОДЕРНІЗАЦІЇ ОСВІТИ.	109
14.	МОДЕСТОВА Т.В. ДО ПИТАННЯ ФОРМУВАННЯ НАВИЧОК МІЖСОБИСТІСНОЇ ВЗАЄМОДІЇ У ВИПУСКНИКІВ ВИЩОЇ ШКОЛИ.	120
15.	ВАДЗЮК С.Н., ЛУЧИНСЬКИЙ М.А., ПЯСЕЦЬКА Л.В. ФУНКЦІОНАЛЬНИЙ СТОМАТОЛОГІЧНИЙ СТАТУС ПАЦІЄНТІВ З РОЗЛАДАМИ ПСИХОФІЗІОЛОГІЧНОЇ ДЕЗАДАПТАЦІЇ.	130
16.	БОНДАРУК О.В., ПРОКОПЧУК В.Є. ХУДОЖНЯ ЛІТЕРАТУРА ЯК ДЖЕРЕЛО ВИВЧЕННЯ СОЦІАЛЬНОЇ ІСТОРІЇ.	135
17.	САПОГОВ М.В. ПРИНЦИПИ ВИКОРИСТАННЯ ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ У СМАРТ-ОСВІТІ.	140
18.	ЩЕРБАНІК Х.О. ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ФОРМУВАННЯ ІНТЕРЕСУ У ПІДЛІТКІВ ДО ЗАНЯТЬ ТУРИЗМОМ В УМОВАХ ЛІТНЬОГО ОЗДОРОВЧОГО ТАБОРУ.	146
19.	PEPENIN A.V., MAKARTSOV L.P., AGZYBEGYAN A.S., SATSUTA S.V., BONDARETS L.I., PEPENIN N.A., PEPENIN I.A. LAPAROSCOPIC CHOLECYSTECTOMY FEATURES AT “DIFFICULT ANATOMY” OF CALOT TRIANGLE.	157
20.	NEMCHENKO K. DEFINITION AND SUBSTANCE OF FISCAL FUNCTION OF THE STATE ON THE MODERN STAGE.	159
21.	БЄЛОЗЬОРОВА О.В. МЕТОДИКА НОРМУВАННЯ ЛІКАРСЬКИХ ЗАСОБІВ ПРИ НАДАННІ КВАЛІФІКОВАНОЇ ХІРУРГІЧНОЇ ДОПОМОГИ ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦЯМ.	164
22.	ЄГОРОВ Р.А. МЕТОДОЛОГІЧНА ОСНОВА ВИВЧЕННЯ ПРОБЛЕМИ РОЗВИТКУ ПЕДАГОГІЧНИХ ІДЕЙ ЛЬВІВСЬКО-ВАРШАВСЬКОЇ ФІЛОСОФСЬКОЇ ШКОЛИ (1895 – 1939 РР.) .	175
23.	ЯСІНСЬКИЙ Р.М. КЛІНІКО-РЕНТГЕНОЛОГІЧНІ ТА ЛАБОРАТОРНІ ХАРАКТЕРИСТИКИ ХВОРИХ НА ВПЕРШЕ ДІАГНОСТОВАНИЙ ТУБЕРКУЛЬОЗ ЛЕГЕНЬ ІЗ НАЯВНІСТЮ ІНСУЛІНОРЕЗИСТЕНТНОСТІ.	184
24.	КУЗЬМЕНКО О. В., ПАЗИЧ А. Ю. РОЗВ’ЯЗУВАННЯ ЗАДАЧ РЕГРЕСІЇ ТА КЛАСИФІКАЦІЇ З ВИКОРИСТАННЯ НЕЙРОННИХ МЕРЕЖ.	187
25.	КАВАСНУ V.I., ТОМАРОВСКАЯ Т.О., МАМИНА О.О. THE CHOICE OF OPTIMAL CONDITIONS FOR CHEMICAL-	194

	TOXICOLOGICAL ANALYSIS OF DIPHENHYDRAMINE BY THIN-LAYER CHROMATOGRAPHY.	
26.	АЛЬ-АХММАДІ С. А. КЛАСИФІКАЦІЯ ІСТОРИЧНИХ БУДІВЕЛЬ В КОНТЕКСТІ АРХІТЕКТУРНОЇ ІНТЕГРАЦІЇ ФОТОЕЛЕКТРИЧНИХ СИСТЕМ.	201
27.	КОНДРАТОВА М. В. ЦІННІСНИЙ ПІДХІД ДО ОСМИСЛЕННЯ КОНЦЕПТУ «ПРАЦЯ».	208
28.	TSOI O.M., KASHCHENKO T.O. NEW GENERATION OF EDUCATIONAL SPACES.	214
29.	БУРИЙ А.Р. РОМАНТИЗМ І РЕАЛІЗМ ЯК ДВА ПОЛЮСИ БІПОЛЯРНОЇ СТРУКТУРИ ЄВРОПЕЙСЬКОЇ КУЛЬТУРИ ХІХ СТОЛІТТЯ.	225
30.	ФІЩУК О.С. ПОЛОЖЕННЯ РОДУ SANSEVIERIA THUNB. У ФІЛОГЕНЕТИЧНІЙ СИСТЕМІ.	238
31.	КУР'ЯТА С. Г. ПРИНЦИПИ СЛОВОТВОРЕННЯ ВІДІМЕННИКОВИХ ДІЄСЛІВ В СУЧАСНІЙ НІМЕЦЬКІЙ МОВІ.	247

ЗМІНА ВЕКТОРУ УПРАВЛІННЯ ОСВІТНІМ ПРОЦЕСОМ В УМОВАХ МОДЕРНІЗАЦІЇ ОСВІТИ

БОДНАР О.С.

доктор педагогічних наук,

доцент кафедри педагогіки та менеджменту освіти

Тернопільський національний педагогічний університет імені Володимира

Гнатюка

м. Тернопіль, Україна

ГОРІШНЯ О.М.

*аспірант кафедри управління навчальним закладом та педагогіки вищої
школи*

Університет менеджменту освіти,

М. Київ, Україна

Досвід провідних Європейських країн засвідчує взаємозв'язок між розвитком економіки держави і ефективним реформами в освіті. Знання, як основний продукт освіти, стають запорукою інтенсивного розвитку кожної держави та умовою її конкурентоспроможності на світовому ринку. Саме тому така прискіплива увага нині суспільства до закладів загальної середньої освіти, які забезпечують умови для навчання і розвитку особистості учня впродовж життя. Прискорені темпи глобалізації дозволяють сьогодні стверджувати, що освітні системи мають здатність до взаємопроникнення. Тому що попри різну ментальність народів, призначення освіти залишається незмінним: підготовка учнів до майбутнього життя. Українська освіта дрейфує у морі реформ, прагнучи замінити авторитарну педагогіку – педагогікою партнерства із інтенсивним використанням педагогічних інновацій.

Сутність сучасного освітнього процесу у кожній школі полягає в інтенсивній трансформації векторів державної освітньої політики відповідно до

міжнародних стандартів при збереженні надбань класичної школи. Економічний ринок праці потребує сьогодні нову модель випускника, у структурі якого пріоритетним компонентом є набір компетентностей, який дозволить йому вирішувати повсякденні завдання у сфері навчання і праці, а також дасть можливості реалізувати себе у соціальному та особистому житті. Тому для побудови ефективної системи управління закладом загальної середньої освіти керівникам необхідно розуміти, які нові віяння в освітній політиці та які вектори управління освітнім процесом варто враховувати для реалізації нормативно-правових засад Нової української школи.

Мета статті – проаналізувати наукові здобутки щодо аналізу змін у системі управління освітою, визначити загальні засади управління освітніми змінами в інноваційному середовищі, окреслити нові вектори управління освітнім процесом в умовах впровадження концепції Нової української школи.

Аналіз публікацій дослідження проблеми управління. Для вітчизняної науки розробка теорії управління освітнім процесом є досить новою і недостатньо дослідженою. Але протягом двох перших десятиліть XXI ст. в освітньому менеджменті України основні питання теоретичного забезпечення управління освітнім процесом розв'язані. Сьогодні заклади загальної середньої освіти потребують нових акцентів в управлінні освітнім процесом, для цього керівники закладів освіти інтенсивно вивчають ази менеджменту освіти.

На сьогодні понятійний апарат управління достатньо укомплектований. Саме поняття *управління* має велику кількість трактувань. У загальному розумінні – це вид діяльності, що забезпечує ефективне та продуктивне досягнення організацією цілей. Є.М. Павлютенков наводить таке трактування управління: «Управління як процес — це спосіб, технологію, методіку, механізм здійснення плану в часі, це хід управління, послідовна зміна станів, стадій, етапів розвитку, сукупність дій керівника для досягнення результатів» [13].

Прокопенко, аналізуючи історію становлення управління як соціального механізму, стверджує, що генеза та розвиток управління освітою складають

сутність процесу його інституціалізації від сімейної та групової (колективної) саморегуляції до державного управління освітою [14, с.10].

Управління закладом освіти – поняття набагато ширше ніж управління освітнім процесом., тому що включає у себе і управління педагогічним колективом, управління трудовими ресурсами, управління матеріально-технічним процесом, управління розвитком освітнього середовища і, зокрема, і управління освітнім процесом

Поняття *освітній процес* тільки появилось у зв'язку з впровадженням нового Закону України Про освіту. До цього часу використовувались такі поняття, як: навчально-виховна діяльність, освітня діяльність освітньо-виховний процес. Сутність цих понять досліджено у праці О.С. Боднар [2]. Зокрема, автор навчально-виховну діяльність трактує як цілісну взаємоузгоджену і раціональну педагогічну метасистему, детерміновану структуризованою сіткою взаємообумовлених, з різною силою домінування та з різним рівнем паритетності, зв'язків (суб'єктно-суб'єктних, суб'єктно-об'єктних, об'єктно-суб'єктних, об'єктно-об'єктних), які піддаються управлінню та регуляції і за законом відображення якості метасистеми знаходить своє вираження в якості соціально значимих результатах [там же , с.5].

У Законі України Про освіту освітній процес – це система науково-методичних і педагогічних заходів, спрямованих на розвиток особистості шляхом формування та застосування її компетентностей [5].

Російський теоретик сучасник, М.М. Поташник розглядає освітній процес як складне, багатоаспектне і суперечливе явище, а тому і його результати також – різносторонні, діалектично взаємопов'язані і взаємодіють одні з одними. Тому в оцінюванні результатів виникає багато труднощів. Виділимо з них основні:

1. Багато результатів освітньої діяльності важко визначити, для їх фіксації, як правило, потрібні спеціальні вимірювання, описання, характеристики і параметри.

2. Оцінити освітню діяльність за результатами, як виключно позитивний або лише негативний, часто не можливо, оскільки самі результати можуть бути оцінені з одної сторони як позитивні, а з другої – як негативні або ж позитивний ефект освітнього процесу в одному, обов'язково створить негативний ефект в іншому.

3. Іноді результати освітнього надзвичайно важко інтегруються, а іноді навіть і не сумуються, що спричиняє колосальні труднощі в оцінці самого освітнього процесу і управління.

4. Деякі результати освітньої діяльності повною мірою проявляються тільки після закінчення навчального закладу, через декілька років і нерідко поза освітньою сферою і, таким чином, безпосередньо під час освітнього процесу не можуть бути чітко зафіксовані.

5. Деякі результати менеджменту освіти залежать від великої кількості не лише керованих, але і випадкових, не керованих факторів, а тому дуже важко визначити точно в процесі яких конкретно педагогічних і управлінських дій, з яких причин, яких компонентів шкільного або позашкільного процесу виник той або інший позитивний, або негативний освітній результат. Звідси і впливають великі труднощі в установленні механізмів управління результативних параметрів [9, с.42].

Сучасні учені підкреслюють, що в управлінні освітою спостерігаються давно зміни, пов'язані із змінами у державній освітній політиці та в розвитку економіки держави.

«Запорукою прогресивних змін в освіті України має стати утвердження державно-громадської моделі управління нею, – зазначає В.Г. Кремень, - урівноваження впливу державного та громадського чинників на стан і перспективи розвитку системи освіти набуває вирішального значення» [8, с.34].

Пріоритетним завданням державно-громадського правління є забезпечення діалогу структур державного управління з органами місцевого і громадського самоврядування, налагодження тісного, двостороннього і постійного зв'язку із суспільством, що призведе до скасування монополії

держави в освіті, встановлення рухомої рівноваги між державним регулюванням і процесом самоорганізації, що відбувається в соціально-педагогічних системах. Окрім того, завданнями даного правління є реалізація законодавчо визначених прав педагогів, учнів і їх батьків та розвиток узгоджувальних механізмів розв'язання суперечностей і конфліктів між усіма суб'єктами [3].

«Корінь державно-громадського управління освітою – як зазначив В. Андрущенко, – у глибоко розуміючій і підтримуючій взаємодії, з одного боку, керівника навчального закладу, з другого – його учнів чи студентів, батьків і громадськості. Без взаєморозуміння і підтримки, готовності і здатність прислухатися до думки один одного, зробити крок назустріч про ефективність громадсько-державного управління не може бути і мови. Воно потоне в суперечках, брудних звинуваченнях, безпідставних образах. Кожен із суб'єктів навчального процесу має бути не тільки психічно, суб'єктивно готовим до участі в управлінні, але й об'єктивно-теоретично і методично-підготовленим до цього» [4, с.7].

Виклад нового матеріалу. Управління освітнім процесом – це складний організаційно-психологічний процес, є багатограним за своїми проявами, в якому головний організатор, регулятор і відповідальний за рішення – це керівник закладу освіти. Він регулярно здійснює розумові та вольові операції аналізу, оцінювання, вибору, прийняття рішень, підпорядкування і виконання, команди і контролю з метою постійного підвищення якості цього процесу.

Будь-яке управління задається цілями. В.Крижко з цього приводу пише: У педагогічних системах цілі утворюють ієрархію: цілі суспільства – соціальне замовлення; позиція особистості; загальні цілі педагогічної системи; цілі педагогічного процесу [10].

І люди, і знання, й інформація, і технічні засоби – утворюють складне комплексне явище, що має чіткий взаємозв'язок усіх внутрішніх елементів (рис.1).

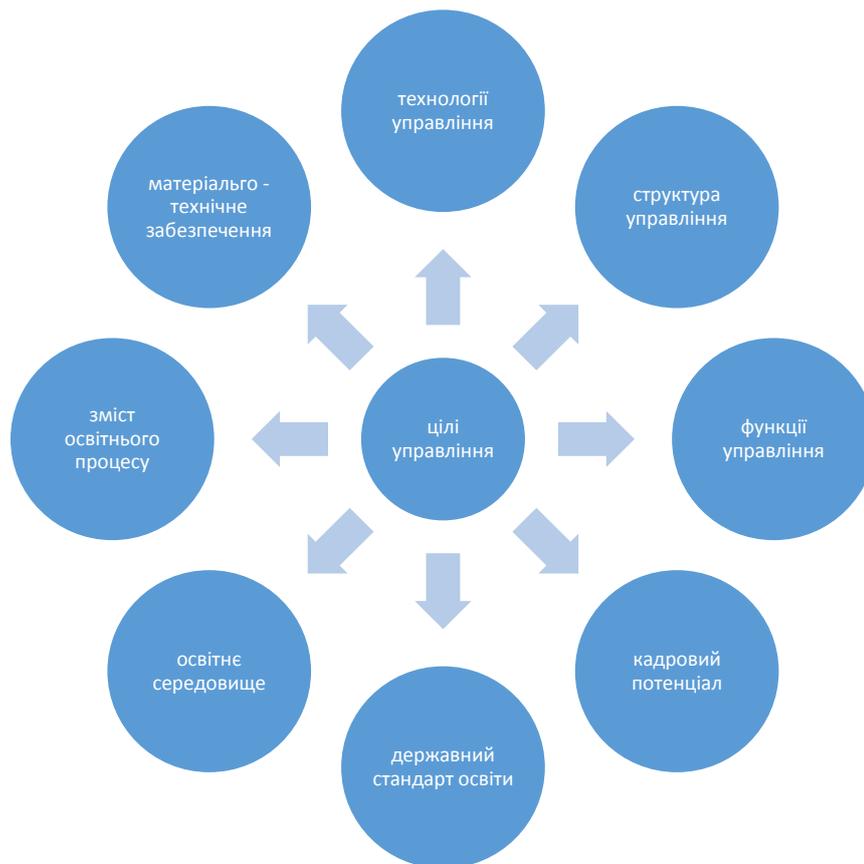

РИС 1. Структурні елементи управління освітнім процесом у закладі освіти.

Процес управління закладом навчального типу охарактеризують цілою низкою властивостей таких, як: складність, багатовекторність прийняття рішень, динамічний перебіг процесів, суперечливий характер взаємозв'язку всіх елементів системи управління. Задля модернізації освітнього процесу в сьогоденних умовах потрібно реорганізувати систему управління. Така реорганізація пов'язана з необхідністю переходу на ринкові механізми в процесі модернізації освітнім середовищем. Основним напрямком комплексного реформування системи освіти повинні бути: забезпечення рівності доступу до якісної, безкоштовної освіти всіх прошарків населення, розвиток інноваційного напрямку системи освіти, підвищення якості, ефективне управління і фінансування. Для того щоб Україна в нових

соціальних умовах могла використати свій потенціал, необхідні радикальні зміни в управлінні. Потрібна зміна принципів, моделей і технологій управління, потрібно подолати відстань від теорії управління до практичних потреб використання на практиці [7, с.129].

Завдання адміністрації полягає в створенні такої системи управління навчальної діяльності освітнім закладом, щоб мотивувати педагогів, заохочувати їх до творчої пізнавальної діяльності, вдосконалювати навчальне середовище, покращувати якість освіти і залучати до суб'єкт-суб'єктивної діяльності вчителів, учнів і батьків.

Проте, як показує досвід, сучасне керівництво навчального закладу базується на принципах і структурі ієрархічного управління, в якій розміщено керівника навчального закладу, вчителів та інших учасників навчального процесу і визначено між ними відносини та спосіб передачі інформації між ними. Сучасна модель освіти відходить від суб'єктно-об'єктних відносин між вчителем та учнем. Педагоги та учні стають активними учасниками управління закладом освіти.

Зміна розвитку траєкторії управління освітнім процесом проявляється в формуванні наступних векторів (рис.2):

Вектор 1. *Переформатування змісту освіти відповідно до Концепції Нової Української школи* зумовлює появу нових акцентів в управлінні освітнім процесом, зокрема врахування компетентнісного підходу та аналізу ефективного його впровадження. Саме концепція Нової української школи пропонує у процесі навчання учнів формувати десять компетентностей, які в інтегральному варіанті дадуть змогу учням здатність до розв'язування науково-практичних завдань та зможуть забезпечити його основні потреби у повсякденному житті. Відтак управління освітнім процесом передбачає у такому разі такі заходи, які б змогли підтримувати баланс усіх цих компетентностей під час вивчення основних навчальних дисциплін.

Вектор 2. *Заміна позиції домінування контрольної функції на перманентний педагогічний нагляд*, спричинило перехід від жорсткого

контролю до м'якого, експертного. До прийняття нового закону України Про освіту, стиль управління у закладі освіти залежав безпосередньо від стилю, який використовувався в управлінській вертикалі. Оскільки головна функція органів управління освітою була контрольна, то і адміністрація школи теж робила на ній акцент.

Вектор 3. *Активізація запитів споживання освітніх послуг, щодо підвищення якості загальної середньої освіти.* Поставлено нові вимоги до розвитку професійної компетенції педагогів, не тільки у сфері оволодіння інноваційних технологій, але й в пошуку особистісно зорієнтованих підходів до потреб і можливостей учнів, що зокрема змінює вектор управління розвитком педагогів безпосередньо у навчальному закладі.

Вектор 4. *Проголошення автономії закладу освіти,* викликало потребу розвитку системи колективного управління, відмови від переваг індивідуальних рішень, розширення і впровадження матричного управління. Разом з тим, автономія школи покладає велику відповідальність на директора школи за використання фінансових надходжень. Цей вектор зумовлює активно працювати представників адміністрації над підвищенням власної управлінської культури. Правда, на даний час не обійде широке пояснення щодо використання прав автономії у розробці навчальних програм інваріантної частини та уточнення повноважень щодо атестації педагогічних кадрів.

Вектор 5. *Розширення зони впливу школи* формує нове освітнє середовище центром, якого є державно-громадське правління, що зумовлює залучення до всіх управлінських процесів громадськості, яка з одного боку інвестує в освіту, а з іншого – контролює, як процес розподілу коштів, так і процес ефективної освітньої діяльності з метою приведення до вимог економічного ринку моделі десяти ключових компетентностей сучасного учня Нової Української школи.

Рис 2. Зміна векторів управління освітнім процесом в закладі загальної середньої освіти.

Висновки. Отже, зміна векторів управління освітнім процесом у закладі середньої освіти зумовлена державною освітньою політикою, новими нормативно-правовими актами, зокрема концепцією Нової української школи та активізацією спільноти щодо запитів на якісну освіту та кісне управління закладом загальної середньої освіти.

ЛІТЕРАТУРА

1. Андрущенко В. Державно-громадський характер управління освітою]/ Віктор Андрущенко// Вища освіта України. – 2011. – №1. – с.5-9.
2. Боднар О. Модель експертного оцінювання навчально-виховної діяльності загальноосвітнього навчального закладу //Наукові записки Тернопільського національного педагогічного університету. Серія: Педагогіка. – 2006. – №4. – С.3-8.
3. Даниленко Л. Менеджмент інновацій в освіті / Л.Даниленко. – К.: Шк. світ, 2007. – 120с.
4. Зайченко О.І. Державно-громадське управління в системі освіти району [Електронний ресурс] / О.І. Зайченко //Теорія та методика управління освітою. – 2009. – №2. – Режим доступу до журн.: http://www.nbu.gov.ua/e-journals/ttmuo/2009_2/09saiesr.pdf
5. Закон України Про освіту // Режим доступу: http://www.search.ligazakon.ua/l_doc2.nsf
6. Камінська О.В. Раціональне та ірраціональне в управлінні навчальним закладом [Текст]: монографія / за наук. ред. В.П. Беха; Мін-во освіти і науки України, Нац. пед. ун-т ім. М.П. Драгоманова. – К: Вид-во НПУ ім. М.П. Драгоманова, 2010. – 192с.
7. Карпенко В.І. Проектно-орієнтований підхід до управління в освіті // Вісник НТУУ «КПІ». Філософія. Психологія. Педагогіка. – 2012. – №1. – с.128-132.
8. Кремень В. Державно-громадська модель управління освітніми змінами Василь Кремень Директор Школи. – 2001. – №4. – с.33-37.
9. Менеджмент освіти. Управління якістю освіти / за ред. Поташника М.М. – М.: Педагогічна спільнота Росії, 2000. – 448с.
10. Крижко В.В. Аксиологічна парадигма освіти / В.В. Крижко. – Навч. посібник. – К.: Освіта України, 2005. – 440 с.

11. Островерхова Н.М., Даниленко Л.І. Ефективність управління загальноосвітньою школою: соціально-педагогічний аспект: Монографія. – К.: Школяр, 1995. – 302с.

12. Погрібна Н. Управляти школою по-новому... / Н.Погрібна – К.: Шк. світ, 2009. – 112с.

13. Павлютенков Є.М. Мистецтво управління школою / Є. М. Павлютенков. – Х.: Вид. група «Основа», 2011. – 320 с. – (Серія «Адміністратору школи»).

14. Покопенко Л.Л. Становлення державного управління освітою в Україні: історико-теоретичний аспект. Режим доступу: <http://82-117-235-189.gpon.sta.kh.velton.ua/e-book/db/2007-1-2/doc/1/07.pdf>